Anul al 65-lea

8 PAGINI 5 LEI

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-rale P. T. T. Nr. 26.064.939

Nr. 10 Miercuri 14 Ianuarie 1948

ABONAMENTE CAPITALA
Lei 135 pe 1 lună
Lei 400 pe 3 luni
Lei 720 pe 6 luni
PLATA PRIN CEC
7999

UNIVERSUL

ABONAMENTE PROVINCIA
Lei 135 pe 1 lună
Lei 400 pe 3 luni
Lei 720 pe 6 luni
PLATA PRIN CEC
7999

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10:

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE DIRECȚIE

POPOR BOGAT INTR'O ȚARĂ BOGATĂ

Simptomele înviorării vieții economice a țării devin tot mai numeroase. Reformei monetare i-au urmat: rapida creștere a producției, puternica desvoltare a mișcării cooperatiste, înființarea magazinelor comerciale de Stat și — în vremea din urmă — campania împotriva evazionismului fiscal și sporirea considerabilă a încasărilor Statului.

Consolidarea poziției leului și abundența de mărfuri la prețuri rezonabile au avut ca efect imediat creșterea puterii de cumpărare de care dispun massele. Acest fapt a deschis drumul unor noui reforme democratice.

Democrația „de tip occidental" profesată la noi, până de curând, era o simplă demagogie, contrazisă, în permanență, de fapte.

Care e realitatea acolo de unde ne împrumutam „modelul"? După cum declara, cinic, unul dintre fruntașii reacțiunii americane, în Statele Unite libertatea, în sensul ei abstract, aparține în egală măsură marilor financiari ca și cerșetorilor.

Intr'adevăr, un miliardar are dreptul, la fel ca și un șomer, să doarmă nopțile pe băncile grădinilor publice. Ne îndoim însă că lui Rockefeller îi va veni vre'odată această idee năstrușnică, în vreme ce milioanele de șomeri n'au altă posibilitate.

Libertatea de a muri de foame nu este în fond o libertate, ci o constrângere. In vreme ce libertatea de a întinde stăpânirea dolarului asupra întregii lumi — sub pretextul dreptului de liberă întreprindere — este, de fapt, negarea libertății popoarelor.

Și în țara noastră, chiar după înlăturarea regimului antonescian, au existat unii care au propovăduit principiul libertății de a muri de foame.

„Democrații" de tip vechi își închipuiau că pot hrăni poporul cu vorbe, iar când acesta protesta, căpăta în plus o substanțială rație de gloanțe, sau, în cel mai bun caz, ca invalizii de război din 1930, o baie gratuită, executată în plină stradă de un detașament special de pompieri.

„Dacă poporul n'are pâine, să mănânce cozonac", filosofau ironic — după modelul Mariei Antoaneta — acei care aveau la dispoziție posibilitatea de a alege între pâine și cozonac. Libertatea teoretică a fiecăruia de a mânca franzelă sau cozonac rămâne însă o frază goală atâta vreme cât majoritatea poporului nu are nici măcar mijloacele de a-și procura în mod sigur pâinea zilnică. Dar sătulul nu crede flămândului. Și de aceea pretinsa democrație a sătuilor, în detrimentul flămânzilor, n'a fost niciodată compatibilă cu adevărata democrație, care se verifică prin fapte și anume prin acele fapte care vizează interesele imediate ale masselor.

Dacă vreau să-mi dau seama de caracterul democratic sau nedemocratic al unei țări, nu voi consulta, în primul rând, cărțile de legi și tomurile de expuneri teoretice, ci voi cerceta mai întâi nivelul material și cultural al poporului, adică condițiunile vieții practice din țara respectivă. Dacă acest nivel corespunde legilor, avem de face cu o democrație reală.

Tot astfel, binefacerile democrației nu se pot face simțite în întregime câtă vreme unii se eschivează dela plata impozitelor, lăsând întreaga povară pe umerii celorlalți, iar cumpărătorii sunt lăsați la discreția speculanților.

România este o țară bogată, dar poporul nostru a trăit totuși în cea mai cruntă sărăcie. De aceea, prima și cea mai importantă dintre nevoile sale este îmbunătățirea stării materiale.

Bălcescu știa prea bine acest lucru. In 1848, el propunea ca obiective urgente: „Contribuția generală", „Impuținarea listei civile" a Domnului și mai ales „Emanciparea clăcașilor". Mihail Kogălniceanu lupta deasemenea pentru reforma agrară și pentru desrobirea țiganilor.

Lista figurilor din istoria noastră națională, care au luptat pentru a da poporului o viață mai bună, e nesfârșită. Dacă ei nu au reușit decât arareori să obțină vreun rezultat, acest lucru se datorește opoziției intereselor boerești și monarhice față de cererile masselor.

Așa se face că „pleava" de la orașe și sate, trăind în condițiuni mizerabile, n'a avut prea des ocazia să se întrebe dacă legile înscrise în hrisoave sunt sau nu democratice.

Astăzi, piedicile din trecut sunt definitiv înlăturate. Putem deveni, în sfârșit, un popor bogat, într'o țară bogată. Această posibilitate reală, înseamnă într'adevăr democrație. Ea se păstrează și se desăvârșește prin acțiunea efectivă de înflorire a vieții noastre economice.

ANDREI BĂLEANU

GENERALISSIMUL STALIN RĂSPUNDE
LA FELICITĂRILE D-LUI PRIM-MINISTRU Dr. PETRU GROZA

La felicitările adresate cu prilejul Anului Nou Generalissimului Stalin, d. prim ministru dr. Petru Groza, a primit următorul răspuns:

Excelenței Sale
Domnului Petru Groza,
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române.

București

Vă mulțumesc, Domnule Președinte, pentru felicitările Dumneavoastră cu prilejul Anului Nou. Vă urez Dumneavoastră și Poporului român cele mai mari succese în anul 1948.

I. STALIN

DELEGAȚIA BULGARĂ
IN FRUNTE CU D. DIMITROV SOSEȘTE MÂINE IN CAPITALĂ

Delegația guvernamentală bulgară, în frunte cu d. Gheorghi Dimitrov, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgare, sosește în Capitală în ziua de 14 Ianuarie 1948.

LICHIDAREA LITIGIILOR CU BULGARIA

Consiliul de miniștri a aprobat protocolul dela Bistrița, încheiat la 16 Iulie 1947, cu prilejul vizitei Delegației Guvernamentale Române, precum și lucrările Comisiei Mixte Româno-Bulgare, constituită pe baza art. 10 al acestui protocol.

In cadrul acestor importante acorduri, toate chestiunile rămase în litigiu între ambele țări au fost lichidate într'un spirit de prietenie și înțelegere reciprocă.

CÂND SE VOR FACE RECUNOAȘTERILE
PREMERGĂTOARE RECENSĂMÂNTULUI

Comisia municipală de recensământ a Capitalei aduce la cunoștința populației că eșirea pe teren a recenzorilor va începe la 21 Ianuarie 1948, pentru recunoașterile premergătoare recensământului.

Ziua numărătoarei populației a fost fixată pentru ziua de 25 Ianuarie 1948.

Inscrierile ce s'au făcut până în prezent pe teren s'au executat în scopul de a se revizui numărătoarea caselor și nomenclaturei străzilor, și au luat sfârșit în ziua de 12 Ianuarie 1948.

ȘEDINȚA CONSILIULUI INTERUNIVERSITAR
A FOST AMÂNATĂ PENTRU AZI

Ședința consiliului interuniversitar care urma să se țină eri, a fost amânată pentru azi la ora 10.

In schimb s'a ținut o ședință a consiliului superior de asistență studențească, sub președinția d-lui prof. Miron Nicolescu, subsecretar de stat la educația națională.

Au mai luat parte d-nii: C. Săvulescu, directorul învățământului superior, Stamulea, directorul asistenței și dr. C. Simian, directorul igienei, precum și o delegație a Uniunii naționale a studenților români.

S'a luat în discuțiune propunerile pentru numirea președinților oficiilor de asistență universitare.

Discuția a rămas în continuare în ședința consiliului interuniversitar care se ține azi.

IN POLONIA

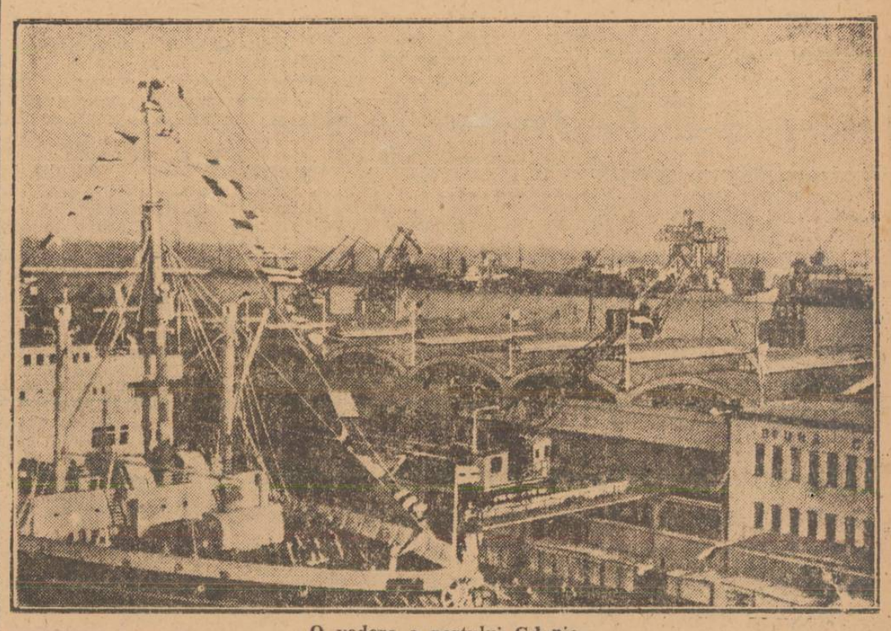

O vedere a portului Gdynia

CUM S'A IMBOGĂȚIT DINASTIA?

De curând a fost publicată lista unei părți din averile acumulate în decursul timpurilor de către dinastia de Hohenzollern. Este interesant să cunoaștem manoperele pe care le-a utilizat familia regală, pentru a deveni și familia cea mai bogată din țară.

Pilda a dat-o însuși întemeietorul dinastiei, Carol I. De cum s'a urcat pe tron, Prințului Carol i s'a pus problema începerii construirii de căi ferate în România. Se proiectase tragerea unei linii Roman-Tecuci—Galați—Brăila —Buzău-București—Vârciorova, în lungime de 915 km.

Pentru construirea acestei linii existau două oferte: oferta concernului anglo-austriac Oppenheim și oferta concernului prusac Strusberg. Oferta concernului austriac era mult mai avantajoasă: pe când concernul austriac pretindea 240.000 lei de fiecare km. de drum de fier construit, — concernul Strusberg cerea 270.000 lei de km. Deci, pentru întreaga cale ferată, plusul cerut de concernul prusac se ridica la 27.450.000 lei aur.

Statul român era într'o mare jenă financiară. Nu se făceau școli, spunându-se că nu există bani destui. Și totuși în 1868 Statul român a respins oferta concernului Oppenheim și a primit-o pe cea a lui Strusberg. Cu alte cuvinte, Statul a acceptat să plătească mai mult cu 27.450.000 lei aur.

Cum se explică aceasta? Prin intervenția personală a Prințului Carol. Acest fapt este mărturisit de însuș regele Carol, în memoriile sale.

De asemenea, într'o scrisoare adresată lui I. C. Brătianu, Carol I și-a asumat întreaga răspundere a concesiunii către Strusberg a construirii căii ferate.

Statul Român nu numai că se lăsa jecmănit. Dar mai garanta acționarilor concernului Strusberg, pe întreaga durată, —de 90 de ani, — a concesiunii căii ferate, tot capitalul, plus o dobândă de 4,5 la sută Adică, în caz că beneficiile ar fi fost prea mici, Statul român garanta acționarilor plata diferenței până la 7,5 %. Se știe că societățile anonime utilizează diverse subterfugii pentru a declara beneficii cât mai mici; de pildă: o parte din beneficiu îl trec la contul fond de rezervă, o altă parte la contul amortismentului etc. Astfel, Statul român era obligat, în realitate, să plătească beneficii suplimentare concernului Strusberg. In sfârșit, în caz de faliment, Statul român se obliga să plătească acționarilor capitalurile lor. Cu alte cuvinte. Statul român plătea și risca totul, iar beneficiile le încasa concernul Strusberg. Cum se explică atunci că Prințul Carol a făcut să fie primită „oferta" concernului Strusberg? Prin aceea că în concernul Strusberg era interesată familia Hohenzollern, începând cu Carol Anton de Hohenzollern, tatăl Prințului României, și sfârșind cu Wilhelm de Hohenzollern, împăratul Germaniei și rudă a Prințului.

Intr'un discurs la Cameră, primul-ministru de atunci a spus: „Erau, D-lor, în capul concesiunii Strusberg, oamenii cei mai eminenți ai Germaniei. Și acei care nu-i cunoșteau, au avut, până astăzi, timpul să se convingă de înalta poziațiune ce aveau în societatea germană acei principi, duci, conți, etc... care făceau propunerea concesiunii". Dintre acești principi, nu lipsea, după cum am văzut, nici tatăl lui Carol I.

Cu sprijinul fiului, tatăl și verii intraseră într'o „afacere" de aur.

Dar mai mult. După cedarea concesiunii, urma să fie numit un comisar al guvernului român, care să supravegheze operațiunile financiare și care să ție în depozit acțiunile societății. Normal ar fi fost ca acest post să fie încredințat unui funcționar al Statului român și chiar așa voia să facă guvernul. Insă Prințul Carol, peste capul guvernului, a numit cu dela sine putere în funcția de comisar al Statului și depozitar al obligațiunilor pe funcționarul prusac Ambon.

Dar numitul Ambon nu era un simplu funcționar. El era însuș șambelanul lui Carol Anton de Hohenzollern Sigmaringen — care, după cum știm, era tatăl lui Carol I.

Prin Ambon — acest interpus — familia de Hohenzollern Sigmaringen și-a asigurat controlul întregii afaceri.

Un Hohenzollern acordă concesiuni extrem de oneroase altui Hohenzollern, deși existau și oferte mai avantajoase. Un Hohenzollern încoronat, face de fapt familiei sale un cadou de 27.450.000 lei aur.

Risipirea banului public, în folosul îmbogățirii personale, era numai unul din mijloacele de îmbogățire pe care le utiliza întemeietorul dinastiei Hohenzollern-Sigmaringen.

Vom vedea însă că pentru a-și spori avuțiile nici jocul cu independența națională nu era disprețuit de dinastie.

VASILE D. LIVEANU

SĂNĂTATEA PUBLICĂ IN BULGARIA

Cu venirea Frontului Patriotic la putere, noul ministru al Sănătății Publice a procedat la reforme radicale, pentru a promova sănătatea publică. S'a întocmit un plan de stat pe cinci ani, plan aprobat de al 26-lea congres al Uniunii Medicilor Bulgari din 1945.

Obiectivele principale ale planului sunt:

1) lichidarea epidemiilor și mortalității la copii;

2) organizarea unor servicii eficiente pentru a asigura desvoltarea normală și sănătoasă a generației ce va veni;

3) întocmirea unui sistem de servicii unificate pentru protecția maternității și a sănătății femeii bulgare;

4) asigurarea maselor populare cu o îngrijire medicală promptă și accesibilă în spitale și în alte instituții medicale, precum și la domiciliu sau în stațiunile balneare sau climaterice.

Anul 1946 a fost primul an al planului. Realizările, dela 9 Septembrie 1944 și până la finele anului 1946, sunt acestea:

PROTECȚIA MATERNITĂȚII ȘI A COPILULUI

Numărul maternităților din orașe a crescut, dela 19 cu 167 de paturi, la 55, cu 547 paturi. In sate au fost înființate 110 maternități cu 488 paturi, cu un serviciu asigurat de doctori și de personal specializat.

Paturile din creșe au crescut dela 280 la 480, dar ministerul a înființat 9 noui creșe de zi, cu 450 paturi, 3 creșe cu 150 paturi și 10 creșe sezoniere în sate, cu un număr de 300 paturi. Pentru mame și copii au fost înființate 51 dispensare speciale și ambulatorii. La Sofia a fost înființat un spital obstetric-ginecologic cu un număr de 100 paturi.

Printr'o lege specială s'a dispus ca să se dea îngrijire medicală gratuită tuturor copiilor până la 14 ani, femeilor însărcinate sau la naștere. Fiecare femeie gravidă are trei luni concediu plătit și 2 ore libere zilnic pentru alăptare. Munca de noapte și suplimentară este interzisă pentru această categorie de lucrătoare. Serviciul sanitar școlar a fost deasemeni îmbunătățit: numărul medicilor de școli a crescut dela 156 la 175, iar mai bine de 200.000 de elevi au fost examinați radioscopic.

PROBLEMA SPITALELOR

Numărul spitalelor este, la finele lui 1946, de 89, față de 74 în Septembrie 1944. Departamentele medicale speciale au crescut dela 137, la 244. Numărul paturilor a crescut la 9317, dela 7265. Având în vedere dificultățile postbelice și urmările războiului, echiparea acestor spitale constituie o adevărată reușită.

Efectivul de serviciu al spitalelor este în 1946 de 5227 persoane, față de 2548, în 1944, iar numărul medicilor a crescut, în același timp, dela 368 la 817.

Publicul, care în trecut evita spitalele de stat, astăzi se adresează cu încredere acestor instituții, aceasta datorită personalului mai numeros și felului de îngrijire și atenției ce se acordă astăzi bolnavilor.

Pentru a se construi noui spitale, ministerul a făcut o lege de construcție cooperativă a spitalelor. Astfel s'au strâns dela cooperatori capitalul de 10 biliioane de leva, care garantează construirea unei importante rețele de spitale în întreaga țară.

CENTRE SANITARE LA SATE

Centrele sanitare la sate se ridică astăzi la 1050 și sunt deservite de un personal de 2470 de oameni, față de 1240, în 1944. 92% din centre au medici proprii. Bugetul pentru întreținerea acestor centre a fost mărit, dela 76 milioane leva, la 242 milioane, în 1946. La apelul ministrului Rașo

(Continuare în pag. 2-a)

Studenții bulgari construesc „defileul Republicii"

CONSILIUL DE MINIȘTRI DE ERI

Președinția Consiliului de miniștri comunică:

La 12 Ianuarie 1948, Consiliul de miniștri s'a întrunit la orele 12, sub președinția d-lui prim-ministru dr. Petru Groza.

S'au examinat și aprobat lucrări curente.

Ședința a fost ridicată la orele 14.

CARNETUL NOSTRU

Un anumit gen de oameni

Domnul Vasiliu e un tânăr bine. E înalt, are vreo treizeci și doi de ani, veșnic sclivisit, pomădat, pus la punct cu haina de ultimă modă și cu nelipsita-i batistă scoasă de un colț din buzunar.

Când îl vedeam trecând, strălucitor ca un ban bine lustruit, mă gândeam câte odată dacă există vre-o întrebare sub părul bine uns al acestui „fils a papa", dacă omul acesta gândește și simte. Căci nici o frământare nu scrisese vre-o linie pe fruntea lui.

Doar forma exterioară, felul în care l-ar fi văzut și judecat cei din jur, părea să-l preocupe.

Și iată cum, zilele acestea, când una dintre tinerele mele cunoscute a venit să-mi ceară un sfat, mi-am putut face asupra acestui om un tablou complect, căpătând certitudinea calităților sale sufletești care, după cum era de bănuit, erau pe măsura celor exterioare.

Fata era într'un impas. Nu-și văzuse niciodată pretendentul care acum o cerea în căsătorie. Părinții voiau ca ea să se căsătorească pentrucă — spuneau ei — el e „o partidă bună". E adevărat că fata are avere, bijuterii, două blocuri drept zestre. Dar și el e director la o întreprindere și, în special, avea „perspective" de a fi numit în diplomație.

Am ascultat înmărmurită felul în care înșira fata calitățile „mărfurilor" ce se cumpără și se vând. Parcă n'ar fi fost vorba de oameni, ci de cai, sau ghete.

— „Dar cum te simți tu, ca femeie, când știi că omul acesta cu care eventual te vei căsători, știe precis ce zestre ai, dar nu știe ce culoare au ochii tăi?" a fost singurul meu răspuns.

Iată pentruce m'am apucat să scriu despre domnul Vasiliu. Pentrucă el e caracteristic unui anumit gen de oameni, cu un anumit fel de a gândi și de a înțelege viața. Pentrucă nu e singurul.

Sunt destui care nu se întreabă cât vor fi de fericiți cu soția pe care o caută, cât o vor face de fericită, dacă se vor înțelege măcar. Astfel de oameni nu se gândesc la mile de clipe ce promit să le petreacă împreună cu femeia pe care o vor lua de soție. Nu sunt preocupați dacă aceea pe care o vor lega cu zecile de lanțuri invizibile ale obișnuinței ale vieții de fiecare zi, gândește la fel cu ei, surâde la fel în fața aceleiași flori, se bucură pentru aceeeași întâmplare. Singura problemă, atunci când vor să se însoare, e: cât e zestrea?

Pentru a obține un preț cât mai bun, domnul cutare (să-i zicem tot Vasiliu) mai vinde, pe lângă sine, și slujba bună pe care o ocupă, niște „perspective"; în cazul de față perspectivele sunt diplomatice.

Mai arată ceva acest fel de cerere în căsătorie. Ceva mult mai adânc. Arată ce cred și cum cred acești vânători de zestre să-și aranjeze viața. Conținutul sufletesc și aspirațiile acestor oameni sunt un tipar de gândire caracterizant pentru concepția de viață a unui lung șir de „numiți în diplomație" — depe vremuri.

Căci, o numire în diplomație însemna, până nu de mult, o sursă de avantaje personale, o favoare, o „aranjare" minunată a norocosului cu legături înalte și rude la Ierusalim. Nu mai era vorba de valoarea individului sau de meritele sale. Iar căsătoria era numai o formă de a-și consolida situația materială printr'o zestre bună.

Se fac însă multe schimbări în viața care tresaltă în jurul nostru, în viața din care facem parte. Se schimbă forme de gândire, de trai, care până mai ieri păreau de nesdruncinat. Iar felul în care acestea se transformă influențează și asupra felului nostru de a vedea lucrurile.

Când acei care ne vor reprezenta în țările unde vor fi trimiși vor avea încrederea noastră și își vor împlini bine sarcina, când vor ști că această muncă nu e o simplă sursă de avantaje personale ci o obligație de a aduce solia aspirațiilor și intereselor poporului nostru dincolo de granițele țării; aceste realități inno toare, împreună cu întreaga realitate în care trăim, vor genera noi valori.

Și pare că se vor schimba atât perspectivele celor cu... perspective diplomatice, cât și acele false valori ce primau până acum în contractarea multor căsătorii, în așa fel încât, în orice sector de viață, adevărata valoare să devină aceea a conținutului uman și capacităților reale ale fiecăruia.

ANCUȚA MAICAN

NAȚIONALITĂȚILE CONLOCUITOARE ȘI RECENSĂMÂNTUL

de Dr. LUDOVIC TAKATS
ministru subsecretar de stat al Naționalităților

Recensământul dela 25 Ianuarie 1948 este chemat să dea conducerii Statului democratic românesc datele statistice reale absolut trebuincioase pentru desăvârșirea programului de refacere a țării și pentru pregătirea planurilor de reclădire și desvoltare a vieții noastre economice, politice, culturale și sociale.

Datele acestui recensământ vor constitui una din temeliile pe care se va înălța activitatea de înflorire economică și culturală și de dreptate socială și politică a Republicii Populare Române.

Pentru naționalitățile conlocuitoare din România, acest recensământ mai are însă și o însemnătate specială. Ea isvorăște din aplicarea principiului egalității de drepturi pentru toți cetățenii români, fără deosebire de rasă, naționalitate, limbă sau religie, egalitate asigurată prin noulile legiuri democratice ale Statului Român și în primul rând prin Statutul Naționalităților.

Ce au însemnat recensămintele în trecut pentru naționalități? Prilejuri pentru a falsifica situația reală din orașele și satele cu populație mixtă; mijloacele de desnaționalizare și asimilare forțată; presiunii pentru părăsirea limbii materne și a conștiinței naționale, — fiecare din această parte și toate împreună fiind însoțite de amenințările marilor și micilor potentați ai șovinismului, ai intoleranței și ai urei de rasă, amenințări urmate de prigoniri, de concedieri din locurile de muncă și de alte măsuri asemănătoare.

Datele obținute prin recensămintele anterioare au servit drept punct de plecare pentru toate măsurile de prigoană și pentru discriminările rasiale de tristă și dureroasă amintire nu numai pentru naționalitățile conlocuitoare dar și pentru toți oamenii de bună credință și de bunăvoire din țara aceasta.

In regimul democratic, în care egalitatea de drepturi pentru toți cetățenii este un principiu de guvernare, datele reale și sincere ale recensământului de-acum, nu vor servi ca în trecut la oprimarea naționalității ci, tocmai dimpotrivă, pentru a ajuta desvoltarea lor pe toate tărâmurile de viață și de activitate.

Republica Populară Română nu face discriminări între cetățenii săi. Toate manifestările politice, economice și culturale ale naționalităților sunt libere și sprijinite, în vederea întăririi regimului democratic. Naționalitățile conlocuitoare sunt libere a-și desvolta specificul lor național, ca un factor de preț în serviciul și folosul Patriei noastre comune.

Potrivit articolului 5 din Statutul Naționalităților, „fiecare cetățean român este singur îndreptățit a-și stabili limba materna sau naționalitatea sa. Orice amestec din partea oricărei autorități în această privință, este interzis, organele oficiale fiind obligate a accepta indicația cetățeanului respectiv".

In formularul de recensământ A. P., la coloana Naționalitatea (neamul) se va trece deci întocmai declarația liberă a locuitorului, așa cum ea isvorăște din conștiința persoanei și din tradițiile familiare și istorice pe care se simte legat. Locuitorul poate să se declare: român, ungur, bulgar, turc, evreu german, țigan, etc. Limba materna care trebue arătată în coloana respectivă a formularului este limba pe care persoana o vorbește de preferință. Pentru copii se va trece limba părinților, iar dacă părinții au limbi materne deosebite, se va trece limba vorbită de preferință în familie.

In comunele și județele, ca și în circumscripțiile judecătorești în care cel puțin 30% din locuitori sunt de limbă materna comună, alta decât cea română, Statutul Naționalităților asigură și garantează întrebuințarea limbii materne la autoritățile comunale și județene, la judecătorii și la tribunale.

Pentru aplicarea justă a acestei prevederi, întocmirea unui cadastru precis al naționalităților conlocuitoare este absolut necesară.

Insemnătatea specială pentru naționalitățile conlocuitoare, a recensământului din 25 Ianuarie, este tocmai realizarea acestui cadastru precis, rezultat prin numărătoarea sinceră a populației

(Continuare în pag. 2-a)